

stikens lezen. rafgaan of vol- niet laten zin- of gezangen of zangen van . Hij kon een n of niet. Hij Hij kon lang en in zijn ka- ad. Hij kon Kortom, hij reer volmaakt of niet te rege- en naar eigen

de Da Costa, vergadering jeekomst, of el een geeste- twee ontsnapt lik. een zaal of len van een- reening, ge- daaraan te et staan, wie , en dat wie t, en dat een omdat een omdat ze ten

het ook wel t, en anderen n. Met name een vergade- ink is dit be- op de parle- p kerkeraden ook nog het zoowel spre- ering als ook van den ge- van den kerkeraden de r in gebruik. vergadering eft aan deze prekingen en ter van het de. Zoowel ting" veron- e corporatie j, wie er toe ie recht van hebben; dat als werkende i bestuur zij,

dan een losse a lezing. n toch gaan van een die a een adver- gingen rond. s de samen-

heeft alzoor pende com- om het alles inden. Juist (wingen kan, aan de op- t aanleggen

e opmerking n spraake- is, als wan- verpen, den Zoo hoort nmissie ge- ing van een genges, dat t van advies, ad heeft om ovel meer. njes men- al zou zeg- contrabande, houdt juist en opwerpt, treedt, maar tterd door aartoe auto-

mige perso- nmissie te tuur en het is gemeen, e geen auto- plegt, maar

ersonen die t ze geom- eer zeer wel teerd kunt alleen door ritic heeft. benoemen, benoemen, a een com- heeren, die in vormen,

ittere, een uit con en Decretalen in van het r toch door an last in

van staat n een bij- een ver- college op een rol egel, door n worden len, saam ten.

ie hangt, eze hoofd- khouden" eekomst, en vaste

Doetinchems stichtingen.

Professor Gunning van Leiden vraagt in de bladen geldelijken steun, om aan vijf studenten, die voor rekening van de Doetinchemsche stichting te Leiden studeerden, maar door den Directeur ontslagen werden, de voortzetting van hun studie mogelijk te maken.

Hij verklaart, dat de zaak deze vijf studenten nauwkeurig door hem onderzocht is, en dat er naar zijne overtuiging, geen enkele reden aanwezig is, waarom ze hun studie niet op den ouden voet zouden afloopen.

De N. Amst. Cour., die dit schrijven van Prof. Gunning opnam, voegde er een kaantekening aan toe, waarin twijfel werd geopperd, of Da. Van Dijk, de directeur der Doetinchemsche stichting, ten deze wel schuldig zou staan. Zelfs liet de redactie doorschermen, dat hij als directeur, allicht beter tot oordeelen bevoegd was dan een hoogleraar.

Daarentegen heeft Prof. Gunning verklaard, dat zijn oordeel niet op hooren zeggen, maar op volledig onderzoek van de zaak berustte. En dit heeft Da. Van Dijk weer aanleiding gegeven, om persoonlijk aan de N. Amst. Cour. te schrijven, dat hij wel terdege tegenover Prof. Gunning in het gelijk stond, en dat dit bij publicatie van de stukken zou blijken.

Uiteraard stelt de Heraut zich ten deze geen partij. Onze redactie weet er eenvoudig niets van.

Keer op keer geven deze soort philanthropische inrichtingen aanleiding tot klacht. Reeds vroeger was dit het geval met de beschuldiging van den heer Thierry tegen Da. Van Dijk ingebracht. En wat met Neerbosch voorviel, ligt nog versch in ieders geheugen.

Toch twijfelen we of zulk kwaad te voorkomen is.

Zulke stichtingen danken haar opkomst gemeenlijk aan de energie van een sterken wilsmann, die met zijn wilskracht de ontwikkeling van zijn geest vooruit is.

Juist dank zij die wilskracht gelukt hun voornemen, worden ze het noodige geld meester, en zetten ze hun plan door.

Wat niet zeggen wil, dat die wilskracht buiten het geloof omgaat, maar slechts uitsprekt dat ze in den dienst van wat hun heilig is, meer de kracht van hun wil, dan de rijpheid van hun inzicht weten te stellen.

Dat eigenaardig karakter der stichtingen brengt dan mede, dat deze wilsmannen ook het beleid en bestuur en beheer van hun stichting zoogoed als alleen in hun hand houden.

Er zijn wel directien, en andere broederen, die heeten mede te dirigeren, maar feitelijk zijn het toch altegader schepen, die door één kapitein gestuurd worden.

Zelfs gelooven we dat dit moeilijk anders kan.

Maar even natuurlijk is het dan ook, dat gedurig personen met deze stichtingen in aanraking komen, die ten leste in botsing geraken met de monarchale macht, die geheel de zaak dirigeert.

En dan natuurlijk moet het buigen of bersten.

Dan moet of de vader der stichting uit den weg treden, of wie dwars tegen hem ijdreef, en omdat de min op wien alles drijft niet weg kan, moet dan wel ten slotte het verzet gesmoord of gebroken worden.

Daarom achten we, dat publicatie der stukken ten deze weinig baten zal.

Die vijf jonge mannen kunnen in geen geval gelijk krijgen.

En Prof. Gunning sloeg dan ook o. i. den wijzen weg in, door in de genomen beslissing te berusten, en van zijn vrienden het noodige geld te vragen, om deze dwarsdrijvende of gedwarsboonde jonge mannen voor ondergang te behoeden.

Belang bij de publicatie kan alleen Da. Van Dijk zelf hebben, indien hij duchten mocht, dat de rachbaarheid dezer zaak hem geldelijk zou benadeelen.

Doch dit gevaar achten we niet zoo groot.

Zulke stichtingen, eens reilende en zeilende, zijn als poliepen met zuigarmen over heel het land, en kunnen daarom zulk een stootje gemeenlijk wel velen.

Nog eens Dorst.

In Bethel schrijft Da. Eigeman over de bekende gebeurtenis dit:

Nu zijn de Statuten van ons Huis van dien aard, dat de Weezen op elk gebied, waartoe ook dat van het afleggen der Belijdenis behoort, gehoorzaamheid verschuldigd zijn.

Wie er zich niet aan onderwerpen kan, moet het Gesticht — wat we Gosker herhaaldelijk gezegd hebben — verlaten, om pas, als dit gebeurd is, een weg op kerkelijk gebied in te slaan, gelijk hij zelf voor God zal kunnen verantwoorden.

Deralve, hoeveel leed het ons ook deed, moesten we hem laten vertrekken, om hem, hoe wel slechts tot op zekere hoogte, te doen deelen in de straffe, waarin hij deed, die, om welke reden ook, niet seerwel' het Huis verlaat: of schoch hij geen volen uitet en geen geld meekreeg, werd hij toch van de zijde der Directie nog van de noodige kleeren voorzien.

En voorts:

Ieder die gezond verstand bezit, zal ons toestemmen, dat we met dien knaap niet anders hebben kunnen handelen, zonden we de Reglementen van ons Huis niet openlijk in het aanzicht hebben geslagen, al zel die knaap ook meermalen op weinig devoten toon — wat hij natuurlijk opgevangen had van de lippen van zijn schijnbare vrienden: "Gods Woerd staat boven de Reglementen!"

Hiermede is, gelooven we, de zaak tot haar juiste proportien teruggebracht.

Op de statuten, en daarop alleen komt het aan.

We kunnen ze niet, maar het Bestuur

heeft zelf in zijn Almanak op bl. 31 aldus de Vereischten tot opname in het Centraal Weeshuis Bethel te Dordrecht opgegeven:

In bovengenoemd Gesticht worden, zoover de fondsen het toelaten, alle Weezen en, zoo mogelijk, ook halve weezen opgenomen, tot welke gezindheid ze ook behooren, gratis of tegen een te betalen prijs, de halve Weezen tegen minstens f 104 jaarlijks, mits de Voogden of betrekkingen ze beuist aan de leiding van Regenten en Regenten toebehooren; zij vinden er in den regel tot op negentienjarige, hoogstens tot op drieëntwintigjarige leeftijd, een schuilplaats in, terwijl vóór hunne opnemng moet worden overgelegd:

a. de doodsacte hunner ouders; van vader of moeder, indien het halve Weezen zijn;

b. de huwelijksacte hunner ouders;

c. geboorteacte van henzelf;

d. extract uit het bevolkingsregister, wanneer zij van elders komen;

e. bewijs van al- of niet-inenting;

f. afstand van voogden of betrekkingen, wat het beoer over hen betreft;

g. doopbewijs;

h. wat, behalve de f 25 entree, die bepaald voor ieder kind gestort wordt, op ééns of elke drie, zes of twaalf maanden, van te voren te betalen, zal worden bijgedragen;

i. opgave van wat de Weezen bezitten en van wat er vrijwillig van aan het Huis wordt afgestaan;

k. bewijs, dat de Kerkeraad, die voor de Weezen optreedt, zich verbindt, om een- of tweemaal 's jaars voor het Gesticht te collecteeren, bij gelegenheid van de openbare Godsdienstoevening, en eindelijk

l. bewijs van een bevoegd geneesheer, dat de kinderen geen bijzondere kwalen of lichaamsgebreken hebben.

De President-Directeur, JACOB EIGEMAN, Herv. Pred. te Dordrecht.

Met opzet drukken we deze publicatie geheel over, daar mag en moet aangenomen, dat het Bestuur hier alles mededeelt, wat voor wie buiten staat van gewicht is.

En hieruit nu ziet men 1°, dat verklaard wordt: Weezen van welke gezindheid ook kunnen opgenomen worden; 2°, en dat er niets in staat van eenige verplichting, om zich te voegen bij deze of gene kerk.

Zoo bezien kan dus een buitenstaander niet anders oordeelen, dan dat zelfs een Jood, een Roomsche, en wie niet al meer kan worden opgenomen, zonder dat hem in het godsdienstige eenige gehoudeheid wordt opgelegd.

Intusschen kan het zijn, dat nochtans de statuten bepalen, hoe men zich voorts kerkelijk te gedragen heeft.

Op zichzelf is het toch denkbaar dat men zegt: Ik wijs niemand af, maar wie tot mij komt, moet in mijn gareel loopen.

Zoo kan b. v. op het Geret. Gymnasium te Amsterdam een ieder zijn zoon zenden, maar wie er komt, moet de lessen over de Gereformeerde religie bijwonen.

Het komt ons daarom voor, dat het 't best zal zijn, de statuten zelve na te zien. Die kunnen de zaak dan uitwijzen.

We zullen ze bij de Directie zelve aanvragen, en daarna publicceeren.

Middelrijk of onmiddellijk.

Naar aanleiding van onze gedachtenwisseling met Da. Bos over de vraag, of de wedergeboorte middelrijk door het Woerd gaat, merkt Da. Littooy in de Zuidere Kerkbode dit op:

Vanwege het misverstand gingen voor eenigen tijd de broederen in deze en in andere dingen slechts wat te veel ieder aan éenen kant staan. Gelukkig naderen zij nu elkander weer.

Wederzijds was er voor de vraag: Is dat wel zuiver? daarenboven aanleiding gegeven.

Van de eene zijde was uitgesproken (maar niet bewezen) dat heidenen, die het Woerd hadden noch hoorden, wedergeboren en bekeerd werden; en van de andere zijde ging een broeder zoóver dat door hem, wel niet stellig uitgesproken, maar toch in overweging gegeven werd, of bij: bij Johannes den dooper, zelfs vóór zijne geboorte, geene middelrijke oorzaken hebben kunnen inwerken op de vernieuwing en de vreugde zijns harten. Voor het eerstgenoemde nu is m. i. geen bewijs in de Heilige Schriften. Wel voor het tegendeel. En voor het daarna genoemde is evenmin bewijs. Daarenboven hebben wij bij Johannes met iets geheel eenigs te doen.

Doch het gevolg van deze uitersten was, dat, met het oog op de eerste bewering, de gedachte en de vraag rees: of nu niet alles te onmiddellijk werd gesteld; m. a. w., of de Schriftplaatsen wel tot haar recht kwamen, die ons leeren, dat de heidenen zonder God in de wereld zijn, en dat het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woerd Gods is; ja, dat zij niet gelooven kunnen, zonder de bediening des Woords. Terwijl het tweede en hetgeen daarna nog werd geschreven, althans bij sommigen, (ik zeg niet bij Dr. Kuypen) tot het vermoeden leidde, dat Da. Bos en anderen alleen en uitsluitend aan eene middelrijke wedergeboorte geloofden.

En dan gaat hij aldus voort:

Zelfs viel ik mij, dat Da. Bos met Dr. Kuypen geloofde, dat de wedergeboorte, het nieuwe leven dus, den dooden zondaren zonder onderscheid, oud of jong alzo, onmiddellijk door den Heiligen Geest wordt gegeven.

Dat wil zeggen: niet door het Woerd henen gaat dat leven. Eerst als wij levend gemaakt zijn, hooren wij het Woerd, hooren wij God in Christus, die door het Woerd tot ons spreekt.

Ook wij zien niet in, wat hiertegen te zeggen zij.

Dat nu God de Heere deze middelrijke werking van den Heiligen Geest, wat kring en terrein betreft, beperkt tot een kring waarin het Woerd heerscht, of althans bedienend wordt, is een geheel op zichzelf staande zaak, maar die niets met de kwestie van het middelrijk of onmiddellijk te doen heeft.

Een kerk zal haar geneeskundige hulp gemeenlijk alleen aan de verarmde leden van haar kerk verleenen, maar als die hulp krankheid geneest, heeft deze geneezing niets uitstaande met het lidmaatschap der kerk.

Wij verheugen ons zoowel in deze opdracht als in het bereidwillig aanvraaden ervan, door Broeder v. d. Valk ten eerste. Er is zeker geen tweede Broeder in ons land te vinden, die zoo bekend is met de eigenaardigheden onzer visscherbevolking en die tevens zoo hun achting en vertrouwen geniet.

Tegelijk zal dese reis worden dienstbaar gemaakt

Dr. Scheurer's Hospitaal.

Ingekomen: Van Ds. E. Weidner te Onstewede f 5.—, zijnde een gedeelte der Pinkster-collecte in de Herv. kerk aldaar.

Mit de Pers.

Voor de kennis van de toestanden in Zuid-Bagelen en Banjoemaas, is de volgende brief uit Java niet onbelangrijk:

Waarde Vriend!

Toen Mevr. Philips besloten had een kerke op haar erf te bouwen, waren er onder de pas gewonnen Christenen verscheidenen, die gaarne een handje wilden helpen. Zoo bouwde onder anderen de U welbekende Simon van Djelah als timmerman ijerig mee. Nauwelijks was de vergaderplaats gereed, of Mevr. Philips begon daarin geregeld dienst te houden, des Zondags en op feestdagen, voor haar bedienende en de door Sadrach gewonnen leden, die uit verschillende des's (dorpen) opkwamen. Was zij ongesteld dan trad Sadrach op. Ook gaf zij aan de door Sadrach toegebrachten wat catechetisch onderwijs, om ze voor te bereiden voor den doop. Waren de doopcandidaten klaar, dan riep zij de hulp van den Gouvernementspredikant in en werden zij gedoopt en waren dan Christenen. Nadat dit zoo een tijd was voortgegaan, ging Sadrach op zichzelf wonen en wel te Karangdjaas, een uur of vijf van Poerworedjo verwijderd. Zijn eerste volgelingen Johannes en Markus voegde zich daar bij hem en al spoedig werd nu Karangdjaas het middelpunt. Sadrach bleef echter in verband met Mevr. Philips arbeiden. Als hij op deze of gene plaats was hielden gewonnen had, gaf hij daarvan kennis aan haar. En toen er in Zuid-Bagelen verscheidene plaatsen waren, waar één of meer volgelingen van Sadrach woonden, ging Mevrouw Philips, alleen of vergezeld van haar man, met Sadrach daarheen om de menschen te bezoeken en met hen te spreken om te bepalen of er waar er een kerke zou geplaatst worden en zelf over de grenzen in Banjoemaas en elders. Meermalen werden er van die Christenen bij honderdtallen gezonden door de Gouvernementspredikanten en zij dienden ook wel Avondmaal in het kerke in Poerworedjo op het erf van Mevr. Philips en onder leiding van zulk een predikant.

Waarde vriend, doch deze dingen toch goed in het oog tot recht verstand van de geschiedenis der Javaansche Kerken op Midden-Java. Niet door eenigen arbeid van zendelingen zijn die gemeenten ontstaan, in het minst niet. En al zij nu let op het feit, dat de eigenlijke arbeid van Mevr. P. zich wel uit den aard der zaak moet bepalen tot het nu en dan eens een reis doen om toestemming tot gemeentevorming of kerkbouw te geven of kerkes in te wijden en verscheidene zaken te regelen, dan zal zij mij toestemmen, dat eigenlijk niemand anders dan Sadrach die gemeenten heeft gesticht. Vraag dan ook in welke gemeente zij wilt naar den oorsprong en zij zult altoos weer ten antwoord krijgen, dat Sadrach en zijn gezanten, Johannes, Markus en anderen, daar het eerst het Evangelie predikten en zij dus de gemeente hebben gesticht. Nooit zullen zij U, Mevrouw, Philips, als zoodanig noemen, maar immer Sadrach.

Ik durf U dan ook gerust zeggen, dat Sadrach bij de Javaansche Christenen algemeen als de stichter der gemeente beschouwd wordt.

Het is een niet te weerspreken feit, dat Sadrach nu sinds 26 jaar op Midden Java als de stichter en daarom, naar Javaansche opvatting, als het hoofd of de vader, de leidman en de leeraar der Christengemeenten geldt. Het feit, dat hij tot op haar dood Mevrouw Philips als zijn meerdere erkende, verandert daaraan niets. Hij woonde trouwens sinds 1871 in Karangdjaas, en nam dus in het oog zijner volgelingen reeds van toen af een zelfstandige positie in en Karangdjaas was dan ook bij het leven van Mevr. Philips al het middelpunt der gemeenten en werd dat in volstrekten zin na haar dood. Ik hoop U dit een volgende keer te doen zien; thans groet ik U.

Dit schrijven doet opnieuw de vraag rijzen, of er niet op andere wijze dan duwer met Sadrach contact moet worden gezocht.

Zijn verschijning, en de invloed, die van hem uitging, ze blijven toch zoo hoogst merkwaardig.

Over het Kerkchip schreef Da. Sluiter aan de Holl. Kerkbode dit:

Een bekende en zeer gewaardeerde belangstelling in alles wat het "Kerkchip" aangaat, geeft mij de vrijmoedigheid voor het volgende een plaatsje in "Hollands Kerkblad" te vercoenen.

Tot ons leedwezen kan het "Kerkchip" dit jaar nog niet in de vaart gebracht worden. De kosten van uitrusting zijn zeer groot, en hoewel wij soms belangrijke giften hebben ontvangen, toch is de omvang van de uitruiting niet zoo overvloedig geweest als wij hadden gedacht en gehoopt. Wij weten wel, dat er in onze dagen veel wordt gevraagd, maar de algemeene sympathie, welke het plan in onze kringen mocht ondervinden, deed wat anders verwachten. Nog altijd komen er echter giften in en wij hopen, dat de stroom der giften-zoo moge toemenen, dat in het volgende jaar het "Kerkchip" niet meer tot de pia vota behoort.

Deputaten hebben echter niet stil gezeten. Zij wisten, dat de visschers, tijdens hunne eerste reis ter haringvangst, gewoon zijn Lerwick te bezoeken. Toen elande onze visschers nu ook daar met het Woerd te kunnen bereiken, werd een verzoek gedaan aan the Tree Church of Scotland, en aan the United Presbyterian Church om ons de behulpzame hand te willen bieden ter realisering van dit plan. Met de grootste bereidvaardigheid werd hieraan gevolg gegeven en een "hall" voor dit doel ter beschikking gesteld. In de tweede plaats richtten deputaten een verzoek tot den Kerkeraad der Gereformeerde kerk te Scheveningen A. of hij bereid zou willen wezen zijn Dienaar des Woords, Ds. L. van der Valk, gedurende eenige weken in het belang onzer visschers naar Lerwick af te vaardigen, waarbij de verzekering werd gegeven, dat deputaten alle onkosten voor hunne rekening namen. Ook hier vonden wij een goedp. oord. Zoowel de Dienaar des Woords als de overige leden van den Kerkeraad, ziende op de dringende noodzakelijkheid, om ook ginds in de geestelijke behoeften der visschers te voorzien, waren nu eenige bespreking gereed om ons verzoek in te willigen.

Dienstegevolg hoop. De v. d. Valk 8 Juni op last zijner kerk naar Lerwick te vertrekken en heeft hij in opdracht, om, zoo mogelijk ook des Zaterdagavond, maar in elk geval op den dag des Heeren, minstens eenmaal de visschers, zoo veel doemlijk, onder de prediking des Woords te verzamelen, de schepelingen op te zoeken, de krankten bij te staan en een ieder zooveel mogelijk met raad en daad te dienen.

Wij verheugen ons zoowel in deze opdracht als in het bereidwillig aanvraaden ervan, door Broeder v. d. Valk ten eerste. Er is zeker geen tweede Broeder in ons land te vinden, die zoo bekend is met de eigenaardigheden onzer visscherbevolking en die tevens zoo hun achting en vertrouwen geniet.

Tegelijk zal dese reis worden dienstbaar gemaakt

om ook ten opzichte der inrichting en uitrusting der Kerkoschepen nog eenige gegevens te verzamelen.

Waar echter aan de uitrusting van Br. v. d. Valk belangrijke kosten zijn verbonden, welke deputaten bereids voor hunne rekening hebben genomen, daar hopen wij, dat menigen zich gedrongen zal gevoelen aan Br. Elama, onzen penningmeester, of aan een der andere deputaten, een gave voor dit doel te doen toekomen.

Sommigen schijnen te denken, dat de bevolking onzer vloot alleen uit inwoners van Scheveningen, Vlaardingen, Maassluis, Katwijk en Noordwijk bestaat. Dit is zoo niet. Niet alleen uit Noord-Holland en Zeeland komen tal van matrozen naar deze visscherplaatsen, maar ook Friesland en Groningen levert een behoorlijk aantal.

Het geldt dus niet sommige personen uit enkele plaatsen, maar het is een arbeid, die, onder Gods zegen, voor velen uit alle deelen des lands heerlijke vruchten kan afwerpen.

U dankteggende voor de afgestane plaatsruimte en met het vriendelijk verzoek aan allen, die dit zullen lezen, dese zaak door hun gebod en gaven te willen steunen, om ook Br. v. d. Valk gedurig in den gebede te gedunken, blijf ik met broedergezinde, namens deputaten voor het in de vaart brengen van een "Kerkchip".

F. W. SLUITER, Secretaris.

Maassluis, 1 Juni '97.

Ook hier haaste men niet. Het kerkchip zal er komen. Denke men maar al vast glashelder de verhoudingen door, waarin dat kerkchip tot de kerken zal staan.

Officieele Berichten.

Met kerkerijf uit het Kerkblad van 11 Juni.

Agendum voor de Provinciale Synode van Overijssel.

te houden D. V. Donderdag 17 Juni 1897 in de Plantage-kerk te Zwolle, aanvang 10 uur om.

Deputaten.

Uit de Classis Zwolle:

Primus. Secundus.

Ds. J. Hessels. Ds. J. J. Westerbeek van

G. Elzinga. Eerten.

C. W. E. Pl. v. Amstel. Ds. W. Wolsink.

Oudl. J. G. van der Hoogt. J. Meijer jr.

B. van Bruggen. Oudl. M. J. van Tongeren.

J. R. Hammer. M. Wilmink.

J. Aarts.

Uit de Classis Deventer:

Ds. J. Gideonse. Ds. A. Brummelkamp.

L. M. A. Scheps. J. Slager.

P. Zijlman. W. J. Thijssen.

Oudl. W. J. Kolkert. Oudl. E. Jansen.

Ds. B. Scherphof. J. Pereboom.

J. Laxendorp. H. Sondorp.

Uit de Classis Ommeren:

Ds. G. Goris. Dr. C. C. Schot Can.

J. Offringa. Dr. J. Schoemaker.

L. Smilde. W. de Jong.

Oudl. J. Kroon. Oudl. H. Bartels.

H. Waterink. F. C. v. d. Vorn.

N. Roozeboom. I. Breman.

1. Opening der vergadering.

2. Onderzoek der credentie-brieven.

3. Verkiezing van een moderamen.

4. Leding en vaststelling der notulen.

5. Rapporten van Deputaten: Hulpbehoevende kerken, Examina, Inw. zending, Kas E. B. P., Carator Theologische School.

6. Rekening en verantwoording door den quæstor.

7. Benoeming van deputaten.

8. Voorstellen der Classen.

De Provinciale Synode behartigt de zaak der Emerit predikanten, Pred.-Weduwen en -Weezen, in 200verre dit volgens besluit der Generale Synode van Middelburg 1896 tot hare roeping behoort. (Ci. Zwolle.)

a. De Classis ondersteunt het verzoek der kerk van Olst, om ook voor het volgende jaar het bedrag van f 200.— uit de Prov. kas voor Hulpbehoevende kerken te mogen ontvangen.

b. De Classis vraagt, of het niet wenschelijk zou zijn, dat de Prov. Synode de instructien van de deputaten voor de Emeritus verklaring van predikanten nader omschreef. (Ci. Deventer.)

a. De Prov. Synode bepleite ons goed recht bij de Prov. Staten omtrent de ondersteuning voor de verpleging onzer krankzinnigen.

b. De Classis vraagt ondersteuning voor de Hulpbehoevende kerken van Avereest en Leme-lerveld, zoo mogelijk voor ieder f 100.— Zoo dit niet kan, dringt zij op gelijke verpleging van de Prov. Synode voor de verzorging van Me. de Wed. Ds. L. F. C. van Kamp te Heemse. (Ci. Ommeren.)

Kort verslag van de Prov. Synode der Geref. kerken in Friesland, gehouden te Bolsward den 25ten Mei 1897.

1. De oudste der dienaren des Woords bij de kerk van Bolsward, Da. T. D. Prins, opent deze vergadering met het laten zingen van het 3e en 4e vers van den Morgenzang, het lezen van Ps. 121 en gebed. In een korte toespraak begroet Z. E. w. in naam van de kerk en Classis (Syn.) de broederen, met de bede, dat de Heere door zijnen Geest deze Synode geleide in al hare werkzaamheden.

2. De credentie-brieven werden in orde bevonden. Uit de verschillende Classen zijn tot deze Synode afgevaardigd, 16 dienaren des Woords en 16 onderlingen. Een enkele primus is door zijn secundus vervangen.

3. Het moderamen wordt bij stemming aangenomen uit de volgende broeders: Dr. H. H. Kuypen praeses, Da. J. J. Impeta assessor, Da. J. C. Balhuizen scriba, Da. P. N. Krusswijk adjunct scriba.

4. Het agendum, vermeerderd met enkele nagekomen punten, wordt vastgesteld.

5. Voorlezing en bespreking der vorige notulen wordt niet noodig geacht en zoo komen de verschillende rapporten het eerst ter tafel.

a. Rapport naar Art. 49 D. K. b. Informatie-bureau. c. Kas E. b. p. d. Kas voor hulpbehoevende kerken ter ondersteuning in de verpleging van krankzinnigen. e. Kas hulpbehoevende kerken en Inw. zending. — Volgens dit laatste rapport waren de ontvangsten van het vorig boekjaar f 1277,82 1/2 en op verre na niet toereikend om het volle, voorwaardelijk toegesegde bedrag van ondersteuning aan de respectieve Hulpbehoevende kerken en voor den arbeid der Inw. zending uit te keeren.

Voor dit jaar was door de verschillende Classen aangevraagd voor de hulpbehoevende kerken eenne som van f 2140.—, en voor den arbeid der Inwendige zending f 625.—. De vermoede lijke inkomsten zullen echter veel minder zijn dan het aangevraagde bedrag, en daarom besluit de Synode, op voorstel van de deputaten ad hoc, belangrijk minder hulp te moeten toezeggen en te bepalen, dat de hulpbehoevende kerk te Terschelling zal ontvangen f 65. Dronrij f 25. Witmarsum f 45. Oldeboorn f 30. Terwispe